

REPUBLIKA HRVATSKA
UPRAVNI SUD U ZAGREBU
Avenija Dubrovnik 6 i 8

Poslovni broj: Us I-1475/2026-2

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

P R E S U D A

Upravni sud u Zagrebu, po sutkinji Željki Babarović, uz sudjelovanje Spomenke Đurđević, zapisničarke, u postupku radi sudske kontrole zakonitosti ograničenja kretanja stranca smještajem u Prihvatni centar za strance, stranca D. O., državljanina Turske, rođenog ..., dana 20. ožujka 2026. godine,

p r e s u d i o j e

Potvrđuje se rješenje Ministarstva unutarnjih poslova Republike Hrvatske, Ministarstva unutarnjih poslova, Policijske uprave karlovačke, Policijske postaje Karlovac s Ispostavom Vojnić, Klasa: UP/I-216-01/26-03/243, Urbroj: 511-05-07-26-1 od 13. ožujka 2026. godine.

Obrazloženje

1. Ovaj sud je dana 19. ožujka 2026. godine zaprimio od Republike Hrvatske, Ministarstva unutarnjih poslova Policijske uprave karlovačke, Policijske postaje Karlovac s Ispostavom Vojnić rješenje Klasa: UP/I-216-01/26-03/243, Urbroj: 511-05-07-26-1 od 13. ožujka 2026. godine radi sudske kontrole zakonitosti ograničenja kretanja temeljem čl. 135. st. 4. Zakona o strancima (Narodne novine broj 130/11, 74/1., 69/17, 46/18, 66/19 i 53/20; dalje: ZoS).
2. Citiranim rješenjem strancu D. O., državljaninu Turske, određen je smještaj u Prihvatnom centru za strance na vrijeme od 1 (jednog) mjeseca, počevši od dana donošenja rješenja.
3. Čl. 131. st. 1. ZoS propisano je da se u svrhu ograničenja slobode kretanja, radi

osiguranja prisilnog udaljenja i povratka, državljanina treće zemlje može smjestiti u centar ako se prisilno udaljenje i povratak ne može osigurati blažim mjerama. U smislu čl. 131. st. 2. ZoS smještaj u centru može trajati samo najkraće vrijeme koje je potrebno za prisilno udaljenje i dok su u tijeku aktivnosti radi prisilnog udaljenja koje se izvršavaju s dužnom pažnjom. Nadalje, čl. 133. st. 1. ZoS propisano je da se državljanina treće zemlje može smjestiti u centar do šest mjeseci ako postoji rizik od izbjegavanja obveze napuštanja Europskog gospodarskog prostora (dalje: EGP), odnosno Republike Hrvatske sukladno članku 102. stavku 2. i 3. ZoS.

4. Sukladno čl. 133. st. 2. ZoS okolnosti koje mogu ukazivati na postojanje rizika od izbjegavanja su, između ostalog, da: državljanin treće zemlje nema ispravu o identitetu ili putnu ispravu, državljanin treće zemlje nema osiguran smještaj, državljanin treće zemlje nema prijavljen boravak, da je državljanin treće zemlje izjavio da neće izvršavati ili da će onemogućavati izvršenje mjera za osiguranje povratka, državljanin treće zemlje ne posjeduje dovoljno financijskih sredstava, da je državljanin treće zemlje nezakonito ušao u EGP odnosno Republiku Hrvatsku, prethodno ponašanje državljanina treće zemlje ukazuje da bi mogao izbjegavati izvršenje obveze napuštanja EGP-a odnosno Republike Hrvatske.

5. Sukladno članku 133. stavku 3. ZoS smatra se da postoji rizik od izbjegavanja obveze napuštanja EGP-a odnosno Republike Hrvatske ako je, između ostalog, državljanin treće zemlje ušao u EGP odnosno Republiku Hrvatsku prije isteka zabrane ulaska i boravka.

6. Iz podataka spisa proizlazi da je rješenjem Republike Hrvatske, Ministarstva unutarnjih poslova Policijske uprave karlovačke, Policijske postaje Karlovac s Ispostavom Vojnić rješenje Klasa: UP/I-216-04/26-01/1268, Urbroj: 511-05-07-26-1 od 13. ožujka 2026. godine stranac D. O. protjeran iz Europskog gospodarskog prostora, te je dužan napustiti Europski gospodarski prostor (EGP), zabranjuje mu se ulazak i boravak u EGP-u u trajanju od jedne godine računajući od dana prisilnog udaljenja te je određeno da će prisilno udaljiti u Bosnu i Hercegovinu ili ako to nije moguće u zemlju čiji je državljanin.

7. Rješenjem Ministarstva unutarnjih poslova Republike Hrvatske, Ministarstva unutarnjih poslova, Policijske uprave karlovačke, Policijske postaje Karlovac s Ispostavom Vojnić, Klasa: UP/I-216-01/26-03/243, Urbroj: 511-05-07-26-1 od 13. ožujka 2026. godine koje je predmet sudske kontrole, određeno je da se stranac D. O., državljanin Turske, smješta u Prihvatni centar za strance na vrijeme od 1 (jednog) mjeseca, počevši od dana donošenja rješenja. Prema navodima rješenja prisilno udaljenje stranca ne može se osigurati primjenom blaže mjere u smislu čl. 132. st.1. ZoS (načelo razmjernosti).

8. Iz zapisnika o saslušanju stranca D. O. ispitanog uz pomoć tumača za turski jezik proizlazi da je isti napustio Tursku dana 08.03.2026 godine u namjeri odlaska u Njemačku. Dopotovao je zrakoplovom iz Istanbula do Sjeverne Makedonije. U S. Makedonije preko „TIK TOK1 aplikacije upoznaje osobu po nadimku „Bozo“ te je dogovorio za 4.000,00 eura putovanje do Njemačke. Iz Sjeverne Makedonije, autobusom dolazi u Srbiju, iz Srbije preko GP Karakaj ulazi u BIH te dolazi u mjesto Sarajevo. U Sarajevu se susreće sa osobom sirijskog porijekla kojemu daje novčani iznos od 4.000,00 eura te zajedno sa još jednim državljanom Turske kreću autobusom iz Sarajeva u Veliku Kladušu. U Velikoj Kladuši u hotelu boravi zajedno sa još 2 državljana Turske oko pola dana te dana 13.03.2026 godine oko 15,30 sati kreću iz

hotela te se voze u osobnom vozilu do blizine granice između RH i BiH oko 15 minuta nakon čega zajedno sa vođičem sirijskog porijekla pješače oko 5 minuta, kojom prilikom prelaze državnu granicu između BiH i RH dana 13.03.2026. oko 16,00 preko potoka širine oko 1 metra i dubine vode do koljena u mjestu Buhača, Općina Cetingrad. Po prelasku granice vođič se vratio u smjeru BiH, a oni sjedaju u osobno vozilo te se voze oko 30 minuta do zatjecanja od strane policijskih službenika u mjestu Kupljensko, Općina Vojnić. Naveo je da ne bi prepoznao vozača i da vozaču nisu dali nikakav novčani iznos. Također je izjavio da u R. Hrvatskoj nema pokretnina niti nekretnina te da posjeduje 780,00 EUR-a kao i da Također izjavljuje da u R. Hrvatskoj nema nikakve rodbine niti prijatelja, te da nema adrese na kojoj bi mogao boraviti i da mu je namjera otići u Njemačku gdje bi radio i živio.

9. U odnosu na postojanje rizika od izbjegavanja obveze napuštanja EGP-a, iz podataka spisa i relevantnog činjeničnog stanja proizlazi da stranac D. O. u Republici Hrvatskoj nema osiguran smještaj gdje bi mogao boraviti niti ima prijavljen boravak, na područje Republike Hrvatske je ušao nezakonito, nema dostatnih novčanih sredstava te prethodno ponašanje, kao i njegove izjave, ukazuju da bi mogao izbjegavati izvršenje obveze napuštanja EGP-a. Osim toga, stranac je stupio na područje EGP-a dok za njega važi zabrana ulaska i boravka u državama članicama EGP-a. Ove okolnosti, koje su u bitnom izložene kao relevantne i u predmetnom rješenju o smještaju od 13. ožujka 2026. godine, u svoj ukupnosti i temeljem čl. 133. st. 2. al. 1., 2., 3., 4., 8., 10. i 11. ZoS te čl. 133. st. 3. al. 7. ZoS opravdavaju zaključak da na strani D. O. postoji rizik od izbjegavanja obveze napuštanja EGP-a, odnosno Republike Hrvatske.

10. U odnosu na mogućnost da se ista svrha (provedba prisilnog udaljenja i povratka) ostvari blažom mjerom od primijenjene mjere smještaja u centar, ocjena je suda da nema mjesta primjeni blaže mjere u smislu čl. 131. st. 1. u svezi čl. 132. ZoS. Iz relevantnih činjenica proizlazi da stranac nema financijskih sredstava, niti ima adresu (nekretninu) na kojoj bi boravila u Republici Hrvatskoj. Kada se ima u vidu izloženo, to je ocjena suda da je primjena blažih mjera u konkretnom slučaju isključena, a što je pravilno utvrđeno i predmetnim rješenjem o smještaju od 13. ožujka 2026. godine.

11. Određeni rok ograničenja slobode kretanja od jednog mjeseca je prema ocjeni suda nužan za postizanje zakonom propisne svrhe i razmjeran naravi potrebe za ograničenjem u konkretnom slučaju, imajući u vidu da je to razumno vrijeme za organiziranje vraćanja u matičnu državu odnosno provedbu rđadmisije, posebice obzirom na činjenicu da je potrebno izvršiti dodatne provjere identiteta i osigurati odgovarajuće putne isprave za stranca.

12. Slijedom izloženog, sud je potvrdio rješenje o smještaju stranca D. O. u Prihvatni centar za strance te je valjalo temeljem 135. stavak 4. ZoS u svezi članka 12. stavak 1. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, broj 20/10, 143/12, 152/14 i 29/17, dalje ZUS) odlučiti kao u izreci.

U Zagrebu, 20. ožujka 2026.

Sutkinja:
Željka Babarović, v.r.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba Visokom upravnom sudu Republike Hrvatske. Žalba se podnosi putem ovog suda, u dovoljnom broju primjeraka za sud i sve stranke u sporu (četiri primjerka), u roku od 15 dana od dana dostave ove presude.